

Arrest

nr. 120 162 van 6 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE II DE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 april 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 september 2013 met refertenummer REGULX.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 november 2013.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat V. VANDERMEEREN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. ECHATTI, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 april 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. In een tweede middel voert zij de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1955 (hierna: het EVRM). In een derde middel voert zij de schending aan van het beginsel behoorlijk bestuur, beginsel van fair play, rechtzekerheidsbeginsel en machtsoverschrijding, zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: *“De bestreden beslissing geeft duidelijk de juridische grondslag aan, en bevat een feitelijke motivering die evenredig is aan het gewicht van de genomen beslissing op basis van de elementen die op het moment van de bestreden beslissing in het dossier aanwezig waren. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.*

Voorts stelt de verzoekende partij dat er geen bewijzen van deelname aan het sociale en economisch leven door de verwerende partij werden opgevraagd. Uit het administratief dossier blijkt dat op 28 februari 2013 aan de verzoekende partij uitdrukkelijk werd meegedeeld dat: „In het kader van het onderzoek van uw dossier over de eventuele intrekking van uw verblijfsrecht en overeenkomstig artikel 42quater, §1, alinea 3 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dat het volgende bepaalt: 'Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate daarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong, staat het u vrij om alle documenten die nuttig kunnen zijn voor uw dossier over te maken aan het gemeentebestuur van uw woonplaats.’ Hieruit blijkt dat in tegenstelling tot wat de verzoekende partij in haar verzoekschrift poneert, haar uitdrukkelijk werd gevraagd om documenten omtrent haar sociale en culturele integratie mee te delen. Het betoog van de verzoekende partij mist feitelijke grondslag. Daarenboven heeft de verzoekende partij een aantal documenten ingediend waaromtrent in de bestreden beslissing gemotiveerd wordt. Deze motivatie wordt door de verzoekende partij niet betwist. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt. Evenmin wordt een schending aannemelijk gemaakt van het 'beginsel van fair play', rechtzekerheidsbeginsel, zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel daar het betoog van de verzoekende partij omtrent dit derde middel samenvalt met het betoog van het eerste middel.

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het EVRM. Zij beperkt zich hierbij echter tot een theoretische uiteenzetting en tot de loutere bewering dat geen juist evenwicht tussen haar belangen en die van de Belgische openbare orde werd geëerbiedigd en dat de bestreden beslissing niet op zorgvuldige wijze werd genomen. Zij laat na op enigerlei wijze concreet uiteen te zetten waarom de bestreden beslissing voornoemd artikel 8 zou schenden en maakt met haar betoog een schending van artikel 8 van het EVRM dan ook niet aannemelijk.

Van machtsoverschrijding is er sprake wanneer de overheid zich de bevoegdheid aanmatigt die de wet aan een ander overheidsorgaan heeft opgedragen. De beschouwingen die de verzoekende partij naar voor brengt, tonen niet aan dat er sprake zou zijn van machtsoverschrijding. De verwerende partij heeft haar bevoegdheid, zoals omschreven in de vreemdelingenwet, niet overschreden. Voor het overige valt dit onderdeel van het middel samen met het vorige onderdeel.

Het enig middel lijkt ongegrond.” Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven

onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 26 november 2013 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 11 februari 2014, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 12 november 2013 opgenomen grond, stelt zij dat dat de verwerende partij zeer onzorgvuldig en snel tot een negatieve beslissing is overgegaan. De verzoekende partij had de kans moeten krijgen om de nodige documenten voor te leggen, maar zij kreeg daar geen informatie over en zo werd een negatieve beslissing genomen.

De verwerende partij verwijst naar haar nota.

2.3 Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met dit betoog ter terechtzitting in het geheel niet ingaat op het onderdeel van voormelde beschikking van 12 november 2013 dat betrekking heeft op artikel 8 van het EVRM, zodat hieraan dan ook geen afbreuk wordt gedaan. Verder dient te worden vastgesteld dat hetgeen de verzoekende partij ter terechtzitting naar voren brengt, reeds in haar verzoekschrift naar voren werd gebracht en dat hierop reeds in de beschikking van 12 november 2013 werd ingegaan. Door het louter herhalen of benadrukken van deze elementen ter terechtzitting brengt zij geen elementen bij die ertoe zouden nopen anders te oordelen dan hetgeen met betrekking hiertoe reeds in voormelde beschikking werd aangegeven.

Met verwijzing naar de in voornoemde beschikking van 12 november 2013 opgenomen grond, dient te worden vastgesteld dat een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 8 van het EVRM, en van het beginsel behoorlijk bestuur, beginsel van fair play, rechtzekerheidsbeginsel en machtsoverschrijding, zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, niet kan worden aangenomen.

De drie middelen zijn ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET